

OPINIA

KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 11 maja 2016 r.

**w przedmiocie prezydenckiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw
oraz
rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy**

Krajowa Rada Sądownictwa opiniuje przedstawione projekty ustaw zgłaszając poniższą uwagę.

Rada zauważa, że przewidziana w projektach ustaw nowelizujących zmiana brzmienia art. 135 § 3 ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy, polegająca na wyłączeniu spod oceny sądu wpływu świadczenia wychowawczego na zakres świadczenia alimentacyjnego wypłacanego na poczet zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb dziecka może mieć negatywny wpływ na realizację celu ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy w wychowywaniu dzieci (Dz.U. poz. 195) – zwiększenia przyrostu naturalnego w Rzeczypospolitej Polskiej.

W myśl art. 4 ust. 1 przywołanej ustawy celem świadczenia wychowawczego jest częściowe pokrycie wydatków związanych z wychowywaniem dziecka, w tym z opieką nad nim i zaspokojeniem jego potrzeb życiowych. Wysokość tego świadczenia zawsze wynosi 500,00 zł na pierwsze dziecko, jeżeli dochód rodziny nie przekracza kwoty 800,00 zł na osobę oraz 500,00 zł na kolejne następne dziecko niezależnie od dochodu rodziny. Świadczenie to ma zatem inny charakter niż pozostałe świadczenia wymienione w art. 135 § 3 ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy, których wysokość uzależniona jest wprost od dochodu uprawnionego i jego sytuacji ekonomicznej. Świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, których dotyczy obecnie obowiązujące wyłączenie wskazane w przytoczonym wyżej przepisie są dostosowane z mocy prawa do sytuacji materialnej uprawnionego. Świadczenie wychowawcze natomiast wypłacane jest w stałej wysokości.

Wprowadzenie przewidzianego w projektowanym art. 135 § 3 ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy automatyzmu, polegającego na nieuwzględnianiu świadczenia wychowawczego przy orzekaniu o zakresie świadczeń alimentacyjnych, może prowadzić do sytuacji, w której jedynym beneficjentem świadczenia wychowawczego będą dzieci uprawnione do świadczenia alimentacyjnego, podczas gdy sytuacja dziecka nieuprawnionego do świadczenia

wychowawczego, a pozostającego na utrzymaniu osoby zobowiązanej do uiszczania świadczenia alimentacyjnego będzie zdecydowanie gorsza i nieuzasadniona społecznie. Tego rodzaju sytuacja nie będzie sprzyjała zwiększeniu diety w Polsce, gdyż należy pamiętać, że osoba zobowiązana do świadczenia alimentacyjnego może również wychowywać dziecko, które nie będzie objęte uprawnieniem do pobierania świadczenia wychowawczego. Sądy powinny mieć tym samym uprawnienie kształtowania wysokości świadczenia alimentacyjnego w każdej sprawie z uwzględnieniem często skomplikowanych stosunków prawnych i społecznych.